

[Socialministeren]

Man kan altså, som vi diskuterede det ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 150, ikke mere tale om tvang, men om, at der skal indgås en kontrakt. Man skal forlange noget af de unge, inden man giver dem noget.

Om ikke andet kan man i hvert fald sige om lovforslag nr. L 150, at det dog har bragt bevægelse i standpunkterne, og jeg vil gerne sige, at der ikke er indgået nogen aftaler eller noget som helst ud over det, som er vedtaget ved anden behandling, og som er kendt for Folketingets Socialudvalg og for Folketingets medlemmer.

Jeg har ikke haft nogen grund til at tro, at der ikke ville være flertal i Folketinget efter anden behandling. Jeg har så siden fået at vide, at det ikke var sikkert, men der er ikke indgået nogen aftaler, og der foreligger ikke nogen papirer om forhandlinger. Jeg går ud fra, at alle, også Socialdemokrater, der deltager i forhandlinger her i huset, ved, at de papirer, der foreligger i forhandlinger, der ikke fører til et resultat, er ikke-eksisterende.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at jeg tror nu ikke, hun truer nogen her i Folketinget ved at råbe lidt højt, men på grund af ministerens seneste udtalelser og den uklarehed, der i det hele taget er opstået såvel om det foreliggende lovforslag som om det næste, vil jeg gerne bede om, at mødet bliver udsat.

Formanden:

Der er anmodet om udsættelse af mødet. Liggende anmodninger er fremsat tidligere på dagen.

Jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 17.15.

Mødet udsat kl. 16.44

Mødet genoptaget kl. 17.15

Formanden:

Efter anmodning skal jeg udsætte mødet yderligere. Det genoptages i dag kl. 17.45.

Mødet udsat kl. 17.16

Mødet genoptaget kl. 17.45

Forhandlingen genoptoges.

Hanne Severinsen (V):

Med dette lovforslag, som vi i denne stund naturligvis regner med vil blive vedtaget, tager vi et vigtigt skridt i retning bort fra passiv forsørgelse af de unge mennesker. Der er alt for mange unge, som automatisk glider ud i passiv forsørgelse og dermed klientgørelse, fordi det altid er nemmest at henvende sig ved kasse 1, meget lettere end alt muligt andet.

Det er selvfølgelig ikke, fordi jeg vil forklejne, at det mange gange er svært for de unge at få job, men det skal ikke være sådan, at det allernemmeste er at gå hen på bistandskontoret.

I hvert tilfælde skal det være sådan, at de unge med det samme, når de får bistandshjælp, sættes i arbejde for de penge, som de modtager fra det offentlige. Derved undgår vi klientgørelsen, og at man føler sig mindreværdig, og hvad der ellers kan være af negative faktorer.

De unge skal i gang med det samme. De unge skal vide, at det er en ret, de unge skal vide, at det er en pligt. De skal vide, at de skal yde for at nyde. Dette handler altså også dybest set om en adfærdændring. Vi skal til at vænne os til, at man skal yde noget.

Der skal mere omfattende ændringer til på længere sigt. Det er vi helt enige med kritikerne i. Vi synes i Venstre, at det ville være godt, hvis vi kunne få færre kasser for de unge, så vi kunne få nogle bedre ordninger.

Det, vi har brug for nu, er, at vi tager et skridt i den rigtige retning, for vi kan ikke ved en tredjehandling, lige før Folketinget tager på sommerferie, pludselig lave alting om.

Som socialministeren sagde ved anden behandling, ville vi naturligvis alle sammen gerne vaske tavlen ren. Vi ville nok ikke have lavet alle de mange ordninger, hvis vi skulle begynde forfra.

Derfor er der også al mulig god grund til, at vi efter ferien tager fat på at få lavet noget mere sammenhængende.

Men dette forslag er et klart fremskridt. Det stopper den mulighed, der nu er for, at man bliver klientgjort med det samme, når man som ung henvender sig til bistandskontoret.